

„A foci soha nem lesz nullszaldós üzlet”

Interjú Dr. Szakács Imrével az ISM politikai államtitkárával

Nemrég Orosházán erőemelő diákolimpiát rendeztek, amit lapunk munkatársa is megtekintett. Sőt sikerült „mikrofonvégre” kapni, az ISM második számú emberét, aki nagyon szívesen nyilatkozott az Egyetem részére.

– *Miért fontos a minisztériumnak egy ilyen rendezvényen való részvétel?*

– A tavalyi megalakulásunkat követően nagyon hangsúlyosan próbáltuk bevonni a közoktatási intézményeket abba az elképzelésbe, hogy a gyerekek az iskolai keretek között minél többet sportoljanak. Ennek egyik lehetősége a diákolimpiai mozgalom. Ebben a fekvő nyomó diákolimpiában most első alkalommal rendeznek diákolimpiai bajnokságot. Bízom abban, hogy ez a sportág is kivívja magának a megfelelő rangot, és a jövőben hagyományteremtő módon budapesti nagydöntőket is szeretnénk rendezni.

– *Melyek azok a sportágak amelyek kiemelt juttatást kapnak?*

– Ebben az évben három sportág van ami a sportágfejlesztési programunkba szerepel: a labdarúgás, a kosárlabda és az atlétika.

A labdarúgást azt hiszem nem kell magyarul magyaráznom – Magyarországon a legnépszerűbb sportág.

– *A kézilabda a második legnépszerűbb magyar sportág. Mért nincs a „hármak között”?*

– Ez így igaz, bár a kézilabda is jelentősen átalakult, hiszen még tíz évvel ezelőtt öt fővárosi csapat volt az élen. Ez megváltozott, a sportág átalakult, és éppen most halljuk, hogy az Elektromos szakosztálya is megszűnőben van, de ez nem azt jelenti, hogy a kézilabdázás elsorvadt. Ez a folyamat is

azt bizonyítja nekünk, hogy ahol meg lehet találni egy sportágnak, egy csapatnak a bázisát, ha meg lehet szerezni a helyi szponzorokat támogatókat, akkor az működik. A kézilabda az egy ilyen szakág, és még valóban a második legnépszerűbb. Bent is van abban a körben, amit mi az olimpiai műhelyprogram keretében támogatunk, de sohasem támogatunk egyesületet. Mi a magyar kézilabda szövetségnek adjuk azt az összeget, és ő a szakmai döntései alapján utánpótlás nevelése és bázis-szélesítésre fordítja.

– *A labdarúgásba jelenleg nagyon sok pénzt ölnek bele. Ön szerint mikorra várható, hogy ez az üzlet nullszaldós lesz?*

– Az állam részéről ez sohasem lesz nullszaldós, az állami tulajdonban lévő futballstadionok felújítása az egy hatalmas összeg. Elég ha csak az UTE, a Bózsik, vagy az MTK stadionra gondolok – de a Vasas pálya is állami tulajdonban van. Ezeknek a fenntartása jelentős összeg. Az a pénz, amit a labdarúgás fejlesztési programba ölünk – a diáksport gyermeksport fejlesztésére – a Góliát

programon keresztül megy, amelyben tavaly mintegy húszezer gyerek vett részt. Ennek az eredménye, úgy öt-tíz év múlva jelentkezhet. Az a pénz ami a minisztériumon keresztül az állami költségvetésből a labdarúgásba bekerül nem a profi csapatokhoz, és nem azokhoz kerül, akiknek a szereplésén a nagyközönség leméri milyen állapotban van a magyar labdarúgás. Nyilván ezt az adott kluboknak, és a magyar labdarúgó szövetségnek kell koordinálni. Nem gondolom, hogy ebben most az államnak valami szerepet kellene vállalnia.

– *Nem lenne jó, ha a magyar labdarúgást „mondjuk” dán mintára változtatnák meg: lenne egy két profi csapat a többieket pedig leamatörizálnánk.*

– Dániánál egy kicsit nagyobb ország vagyunk, és nálunk mások a hagyományok is. Hiszen a magyar futball múltjában ott van az aranycsapat, az ötvenes évek, vagy akár a háború előtti időszak. Mindenképp azt mondjuk, hogy a jelenlegi rendszer az nem jó. A minisztérium elkészített egy programot szakemberek bevonásával, amely a tizenkét csapatos profi bajnokság megvalósítását és az egész rendszer átszervezését tűzte ki célul. Egy nagyobb cél az, hogy egy öt-tíz év múlva a magyar labdarúgás az európai közép-vonal felső részébe tartozzon.

– *Az ISM „szurkolj ne háborúzz” programja mintha nem érte volna el a célját. A propaganda beindítása óta, még több a szurkolói erőszak...*

– A „szurkolj ne háborúzz” programot mi nem kudarcént, hanem sikerként éljük meg...